

uitspraak

Uitspraak d.d. 28 juni 2023 ex art. 5.6.1 Tuchtreglement Bancaire Sector

Melding: 4748

DE ALGEMEEN DIRECTEUR,
benoemd door de Stichting Tucht recht Banken,
KLAGER,
gemachtigden: mr. M. Bikker en mr. S. Meghoe,

tegen

[Verweerder],
voorheen werkzaam voor [bank],
VERWEERDER,

1. Het verloop van de procedure

1.1. Op 22 december 2021 is namens [bank] (hierna: de bank) een melding gedaan bij Stichting Tucht recht Banken. Deze melding heeft betrekking op verweerder, voorheen werkzaam voor de bank. Over hetzelfde feitencomplex is door de bank tevens een melding gedaan over [verweerder 2] (meldingsnummer 4747).

1.2. Klager heeft naar aanleiding van voornoemde melding een onderzoek ingesteld. Het klachtrapport dat klager naar aanleiding van het onderzoek heeft opgesteld, is bij brief van 13 februari 2023 bij de secretaris van de tuchtcommissie ingediend.

1.3. Op 19 april 2023 is verweerder in een brief, als bijlage verstuurd bij een e-mail, uitgenodigd voor de zitting van 17 mei 2023. Ook klager is opgeroepen voor deze zitting.

1.4. Op de zitting van 17 mei 2023 heeft de tuchtcommissie de zaak behandeld. Op deze zitting zijn verweerder en de gemachtigden van klager verschenen. Ook is mevrouw B. Alkemade als belangstellende ter zitting verschenen. Verweerder en de gemachtigden van klager hebben geen bezwaar gemaakt tegen de aanwezigheid van deze belangstellende ter zitting.

1.5. Namens klager is op de zitting het in het klachtrapport ingenomen standpunt nader toegelicht aan de hand van een pleitnota die bij de stukken is gevoegd. Verweerder heeft diens standpunt eveneens van een nadere toelichting voorzien aan de hand van een pleitnota (met bijlagen), welke tevens bij de stukken is gevoegd.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en aan de hand van het verhandelde ter zitting stelt de tuchtcommissie het volgende vast.

2.1. Verweerder is sinds 2012/2013 op detacheringbasis werkzaamheden gaan verrichten voor de bank.

2.2. Op 23 juni 2015 heeft verweerder de bankierseed als bedoeld in de Regeling eed of belofte financiële sector 2015 afgelegd, en daarbij tevens verklaard zich te houden aan de Gedragsregels Bancaire Sector en de handhaving van die gedragsregels op de wijze als uiteengezet in het Tuchtreglement Bancaire Sector te erkennen.

2.3. In 2016 is verweerder zijn werkzaamheden voor de bank op zzp-basis vanuit zijn eenmanszaak gaan verrichten.

2.4. Verweerder heeft op 12 juni 2020 de vennootschappen [bedrijf 1]. (hierna ook: [bedrijf 1] en [bedrijf 2] (hierna ook: [bedrijf 2]) opgericht. Op diezelfde datum heeft de heer [verweerder 2] bij dezelfde notaris de vennootschappen [bedrijf 3] (hierna ook: [bedrijf 3]) en [bedrijf 4] (hierna ook: [bedrijf 4]) opgericht. Verweerder heeft op 12 juni 2020 vervolgens 50% van de aandelen in [bedrijf 2] en op 24 december 2020 50% van de aandelen in [bedrijf 1] overgedragen aan de vennootschap [bedrijf 4] waarvan de heer [verweerder 2] 100% aandeelhouder is. Deze nevenactiviteiten zijn niet geregistreerd in het daartoe binnen de bank gebruikte systeem [systeem].

2.5. Verweerder was tot 1 januari 2021 werkzaam op de afdeling [afdeling] van de bank, op welke afdeling de heer [verweerder 2] leidinggevende was.

2.6. Op of omstreeks 4 januari 2021 heeft de bank een outsourcingovereenkomst met [bedrijf 1] gesloten met betrekking tot de behandeling van KYC-dossiers, waarbij verweerder namens [bedrijf 1] is opgetreden.

2.7. In dat verband heeft verweerder in november 2020 een voorstel voor outsourcing en een presentatie aan de bank – onder meer in de persoon van [verweerder 2] – gestuurd. De heer [verweerder 2] was vanuit de bank tevens bij de contractonderhandelingen tussen de bank en [bedrijf 1] betrokken. Verder is geconstateerd dat zowel verweerder als de heer [verweerder 2] op 4 januari 2021 een bedrag van EUR 750,00 heeft overgemaakt naar [bedrijf 1] met als omschrijving ‘lening’. Vervolgens heeft verweerder via [bedrijf 1] voornoemde KYC-werkzaamheden voor de bank verricht. De heer [verweerder 2] heeft op 14 maart 2021 vanaf zijn zakelijke e-mailadres van de bank naar een zakelijk eigen e-mailadres een overzicht van de verwachte inkomsten en uitgaven over 2021 gestuurd met daarin een verwachte dividenduitkering van [bedrijf 1] ter hoogte van EUR 500.000,00.

2.8. Verder is van belang dat via [bedrijf 5], een externe partij, in de periode van september 2020 tot en met oktober 2021 twee medewerkers van [bedrijf 2] bij de bank gedetacheerd zijn geweest. Het contact met de bank hierover verliep vanuit [bedrijf 2] via verweerder. Vaststaat dat de heer [verweerder 2] vanuit de bank betrokken is geweest bij de sollicitatieprocedures van deze twee medewerkers. Zo volgt uit e-mailcorrespondentie dat verweerder op 12 augustus 2020 namens [bedrijf 2] aan de heer [verweerder 2] vraagt of hij naar aanleiding van een gesprek met een potentiële gedetacheerde geneigd is hem in te huren, waarna de heer [verweerder 2] dit bericht doorstuurt naar een collega met het verzoek deze potentieel gedetacheerde te ‘onboarden’. De gedetacheerden zouden mede werkzaam zijn op de afdeling van de heer [verweerder 2].

2.9. Met betrekking tot [bedrijf 2] is verder van belang dat op 24 september 2020, 23 oktober 2020 en 18 november 2020 door zowel verweerder als de heer [verweerder 2] telkens

een bedrag van EUR 5.000,00 is overgemaakt naar [bedrijf 2] met als omschrijving ‘lening’. In oktober en november 2020 heeft de heer [verweerder 2] gedeclareerde uren van een medewerker van [bedrijf 2] voor de bank in het banksysteem goedgekeurd. Daarnaast heeft de heer [verweerder 2] op 14 maart 2021 vanaf zijn e-mailadres bij de bank naar een zakelijk eigen e-mailadres een overzicht van de verwachte inkomsten en uitgaven over 2021 gestuurd met daarin een verwachte dividenduitkering ter hoogte van EUR 25.000,00.

2.10. Naar aanleiding van anonieme meldingen is de bank onderzoek gaan doen naar mogelijke belangenverstrengeling tussen [bedrijf 1] en de heer [verweerder 2]. Tijdens dit onderzoek heeft verweerder onder meer ontkend dat [verweerder 2] belangen in [bedrijf 1] en/of [bedrijf 2] had. Nadien heeft verweerder zijn medewerking aan het onderzoek beëindigd.

2.11. De bank heeft de outsourcingovereenkomst met [bedrijf 1] op 3 augustus 2021 buitengerechtelijk vernietigd op grond van dwaling, welk besluit door [bedrijf 1] in kort geding is aangevochten. Bij vonnis d.d. 22 september 2021 heeft de rechtbank Midden-Nederland de vordering van [bedrijf 1] tot nakoming van de overeenkomst met de bank afgewezen.

3. De klacht en de standpunten van partijen

3.1. Klager heeft zich op het standpunt gesteld dat verweerder in strijd met de gedragsregels 1, 4 en 6 van de aan de bankierseed verbonden Gedragsregels Bancaire Sector heeft gehandeld. Dit nu verweerder heeft meegewerkt aan (op zijn minst het wekken van de schijn van) belangenverstrengeling, door in samenwerking met de heer [verweerder 2], die in de bewuste periode werkzaam was als leidinggevende op de afdeling [afdeling] van de bank, via [bedrijf 1] en [bedrijf 2] met de bank te contracteren over de behandeling van KYC-dossiers, zonder over de betrokkenheid van de heer [verweerder 2] bij [bedrijf 1] en [bedrijf 2] transparant te zijn. Voorts wordt verweerder verweten dat hij na confrontatie met de onderzoeksbevindingen hierover niet naar waarheid heeft verklaard.

3.2. Klager heeft de tuchtcommissie in overweging gegeven aan verweerder een beroepsverbod voor de duur van 4 (vier) maanden op te leggen.

3.3. Verweerder heeft allereerst aangevoerd dat de door hem afgelegde bankierseed zich niet uitstrekt tot zijn hoedanigheid van bestuurder en aandeelhouder van [bedrijf 1] en [bedrijf 2]. In de visie van verweerder vallen outsourcingpartijen en haar medewerkers niet onder de bankierseed, tenzij dat expliciet is afgesproken hetwelk niet aan de orde is, aldus verweerder. Daarnaast was verweerder gedetacheerd bij de bank toen hij de bankierseed aflegde en verrichtte hij sinds 2016 zijn werkzaamheden via zijn eenmanszaak.

3.4. Verweerder geeft aan dat [leidinggevende], zijn leidinggevende, altijd op de hoogte is geweest van zijn nevenfuncties. Hij is zowel over zijn betrokkenheid bij [bedrijf 1] als [bedrijf 2] transparant geweest richting de bank. Bovendien was verweerder in de veronderstelling dat [systeem] niet op zijn situatie betrekking had.

3.5. Verweerder stelt zich op het standpunt dat het niet aan hem was om de bank te informeren over de belangen van [verweerder 2] in [bedrijf 1] en [bedrijf 2], omdat de heer [verweerder 2] hiervoor zelf verantwoordelijk was. Verweerder heeft dit niet met de heer [verweerder 2] besproken en heeft daar niet bij stil gestaan.

3.6. Verweerder verklaart dat hij zijn medewerking aan het onderzoek van de bank heeft stopgezet omdat hij zich door de interviewers onheus bejegend voelde. Er was volgens verweerder sprake van etnisch profileren. In de civiele procedures en onderhavige tuchtprocedure heeft verzoeker naar zijn zeggen wel naar waarheid verklaard. Bovendien is verweerder van mening dat de bank met de wijze van onderzoek zijn privacy ernstig heeft geschonden.

3.7. Tot slot heeft verweerder bij e-mail d.d. 1 mei 2023 verzocht de zichtbaarheid van de melding bij Tuchtrect Banken te laten vervallen na 15 maart 2025, zodat daarvoor dezelfde datum geldt als de einddatum van de EVR-registratie. Mocht dit verzoek gehonoreerd worden, dan behoeft de zitting in de visie van verweerder geen doorgang te vinden.

4. De gronden van de uitspraak

4.1. De tuchtcommissie beoordeelt of het handelen van verweerder in strijd is met de Gedragsregels Bancaire Sector. In deze gedragscode staat, voor zover hier relevant, het volgende vermeld:

1. De bankmedewerker werkt integer en zorgvuldig.
4. De bankmedewerker houdt zich aan de wet en andere regels die voor het werk bij de bank gelden.
6. De bankmedewerker is open en eerlijk over zijn of haar gedrag en kent zijn of haar verantwoordelijkheid voor de samenleving.

4.2. Aan deze beoordeling gaat vooraf de vraag of de bankierseed op verweerder van toepassing is, nu verweerder dit betwist. De tuchtcommissie overweegt daarover als volgt.

4.3. In artikel 3:17b, derde lid, Wft is bepaald dat een financiële onderneming als bedoeld in het eerste of tweede lid ervoor zorgdraagt dat de eed of belofte wordt nageleefd, in welk kader banken met een zetel in Nederland in het tweede lid van voornoemd artikel worden genoemd. Dit tweede lid bepaalt dat een bank beschikt over procedures en maatregelen die waarborgen dat natuurlijke personen die in Nederland onder haar verantwoordelijkheid werkzaam zijn een eed of belofte afleggen indien zij ofwel een arbeidsovereenkomst met de bank hebben (onder a), dan wel werkzaamheden uitvoeren die deel uitmaken van of voortvloeien uit het uitoefenen van het bankbedrijf, dan wel deel uitmaken van de wezenlijke bedrijfsprocessen ter ondersteuning daarvan (onder b).

4.4. De tuchtcommissie stelt vast dat verweerder op het moment van het afleggen van de bankierseed op 23 juni 2015 op detacheringsbasis werkzaam was voor de bank. Sinds 2016 is verweerder zijn werkzaamheden voor de bank op zzp-basis gaan verrichten, waarna zijn eenmanszaak op een later moment is ingebracht in een besloten vennootschap. In de Regeling eed of belofte financiële sector 2015 bepaalt artikel 1, eerste lid, dat onder anderen personen als bedoeld in artikel 3:17b, tweede lid, Wft binnen drie maanden na aanvang van hun werkzaamheden voor de onderneming een eed of belofte afleggen. Artikel 1, vierde lid, van de Regeling vermeldt dat het eerste lid niet van toepassing is indien de betrokkene al eerder werkzaam is geweest voor de onderneming en hij aantoonbaar in die hoedanigheid reeds een gelijkkluidende eed of belofte heeft afgelegd, tenzij er sinds het beëindigen van werkzaamheden voor de onderneming inmiddels meer dan vijf jaren zijn verstreken. Nu verweerder binnen vijf jaren na het beëindigen van zijn werkzaamheden op detacheringsbasis als zzp'er bij de bank is gaan werken en de tuchtcommissie van oordeel is dat die werkzaamheden van verweerder als zzp'er – evenals zijn werkzaamheden op detacheringsbasis – kwalificeren als werkzaamheden als bedoeld in artikel 3:17b, tweede lid

onder b, Wft, valt het handelen van verweerder onder het bancaire tuchtrecht en kan de tuchtcommissie aldus beoordelen of het handelen van verweerder in strijd is met de Gedragsregels Bancaire Sector. De omzetting van de eenmanszaak naar de besloten vennootschap doet daaraan niet af.

4.5. Ter beoordeling of het handelen van verweerder in strijd is met de Gedragsregels Bancaire Sector stelt de tuchtcommissie vast dat in de (gedrags)regels van de bank, waaronder in de [interne gedragscode van de bank] en de [gedragscode medewerkersintegriteit], verschillende bepalingen zijn opgenomen om (de schijn van) belangenverstremgeling te voorkomen. Zo staat in de [gedragscode medewerkersintegriteit] van de bank onder meer het navolgende vermeld:

“2.1. Regels om belangenconflicten te voorkomen

(...)

2.1.2. Geen (schijn van) vermenging van belangen

Je betreft in je werkzaamheden geen privé belangen. Ook de schijn van vermenging van belangen voorkom je te allen tijde.

(...)

2.2. Regels over hoe om te gaan met belangenconflicten

Ondanks de beschreven regels en maatregelen, kan er toch een belangenconflict ontstaan. Als je als medewerker een situatie ziet of ziet ontstaan waarbij mogelijk sprake kan zijn van een belangenconflict, meld dit dan direct bij je leidinggevende.”

4.6. De tuchtcommissie stelt vast dat verweerder op zijn minst de schijn van belangenverstremgeling dan wel een belangenconflict teweeg heeft gebracht. Hij heeft in samenwerking met de heer [verweerder 2] via [bedrijf 1] en [bedrijf 2] met de bank contracten gesloten over de behandeling van KYC-dossiers en het inhuren van medewerkers. In de betreffende periode was [verweerder 2] een leidinggevende op de afdeling [afdeling] van de bank. Over de betrokkenheid van de heer [verweerder 2] als enerzijds leidinggevende bij de bank en anderzijds aandeelhouder bij de betrokken vennootschappen bestond geen transparantie. Door op deze wijze met [verweerder 2] samen te werken om eigen financieel voordeel na te streven, zonder dat dit voor de bank kenbaar was, is een belangenconflict ontstaan. Zoals hiervoor vermeld is dat in ieder geval naar aard en strekking in strijd met de regels van de bank. Bovendien acht de tuchtcommissie dit handelen van verweerder niet integer. Dit handelen dient als een ernstige schending van de bankierseed te worden opgevat.

4.7. De tuchtcommissie is verder van oordeel dat verweerder gedurende het onderzoek geen volledige openheid van zaken heeft gegeven. Daarmee lijkt verweerder zijn verantwoordelijk voor de samenleving onvoldoende te kennen. De motieven die verweerder daarvoor naar voren heeft gebracht – wat daarvan verder ook zij – doen daaraan niet af.

4.8. Verweerder heeft derhalve de gedragsregels 1, 4 en 6 behorende bij de bankierseed geschonden. De klacht is dan ook gegrond.

4.9. De tuchtcommissie is met klager van oordeel dat in deze zaak een beroepsverbod zonder meer passend is. Het handelen van verweerder behelst een langdurig proces met verscheidene momenten van overleg en afstemming, waarbij hij tezamen met de heer [verweerder 2] op listige en geraffineerde wijze te werk is gegaan. Daar komt bij dat met dit handelen van verweerder (potentieel) grote financiële belangen waren gemoeid. Nu verweerder door zijn handelen op zijn minst de schijn van belangenverstremgeling heeft gewekt, heeft hij het vertrouwen in de financiële sector op ernstige wijze geschaad. Bovendien

heeft hij gedurende het onderzoek niet laten blijken het kwalijke van zijn handelen in te zien. Anders dan de heer [verweerder 2] vervulde verweerder geen leidinggevende functie bij de bank. Voorts was de bank – in het kader van de te betrachten transparantie – naar het oordeel van de tuchtcommissie wel op de hoogte van de betrokkenheid van verweerder bij [bedrijf 2] en [bedrijf 1], ondanks het niet registeren hiervan in [systeem]. De tuchtcommissie komt gelet op deze omstandigheden tot een lager beroepsverbod voor verweerder dan in de zaak van de heer [verweerder 2] is opgelegd.

4.10. Alles overwegende acht de tuchtcommissie het passend en geboden dat aan verweerder een beroepsverbod voor de duur van zes (6) maanden wordt opgelegd.

4.11. Ten overvloede overweegt de tuchtcommissie over het verzoek van verweerder bij e-mail d.d. 1 mei 2023, inhoudende het vervallen van de zichtbaarheid van de registratie na 15 maart 2025, als volgt. Op het moment dat onderhavige tuchtprocedure is geëindigd met een onherroepelijke beslissing inhoudende een beroepsverbod, vangt de registratieduur in het Tuchtrechtelijk Register van drie jaren na het eindigen van dat beroepsverbod aan. Dit op grond van artikel 7.4 van het Tuchtreglement bancaire sector. Een aanpassing van deze registratieduur behoort niet tot de bevoegdheid van de tuchtcommissie, nog daargelaten dat de tuchtcommissie daartoe in onderhavige zaak geen enkele aanleiding ziet.

5. De uitspraak

De tuchtcommissie:

verklaart de klacht **gegrond**;

legt aan verweerder de aanwijzing op dat hij gedurende een periode van **zes (6) maanden** niet werkzaam mag zijn in de bancaire sector;

Aldus beslist door mr. A.P.M. van Rijn, voorzitter, mr. F.B. Demenint en mr. Th.J. Kelder, in aanwezigheid van mr. D.J.M. Dammers, secretaris.

voorzitter

secretaris

Deze uitspraak is aan partijen verzonden op 28 juni 2023.

Ingevolge artikel 6.4.1 e.v. Tuchtreglement Bancaire Sector kunnen verweerder en klager binnen 1 maand na verzending van de uitspraak daarvan hoger beroep aantekenen door het indienen van een beroepschrift bij de commissie van beroep.